

[Aksel Larsen.]

Og samtidig staaer saa de samme fagpolitiske Lederes Regering og siger: de uorganiserede burde jo ind i Organisationerne, saa var de hjulpet. Man kommer ikke bort fra, at her ser vi Socialdemokratiet som et Janushoved. Paa den ene Side siger man: de bør ind i Forsikringen; paa den anden Side: vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at holde dem ude fra den samme Forsikring.

Hvad Resultat kommer der af en saadan Politik? Der kommer det Resultat, at der dannes et Pjalteproletariat herhjemme, at Arbejderklassen opdeles, at en stor Del af den bliver det muligt at anvende mod Arbejderklassen; og naar det omtalte Udvalg selv i sin Betænkning ser denne Fare, saa er det en dobbelt Anklage, de rejser mod sig selv, naar de ikke vil være med til at ophæve den ved at stille de uorganiserede paa lige Fod med de organiserede.

Det synes, som om Socialdemokratiet i Danmark absolut vil begaa alle de samme Fejl og alle de samme Forbrydelser, som det tyske Socialdemokrati har begaaet. I Tyskland var nemlig Forholdet dette, at der lykkedes det de fascistisk indstillede Kredse, Grupper og Organisationer at lokke store Dele af de arbejdsløse ind i S. A.-Tropperne for at anvende dem mod den øvrige Arbejderklasse, lykkedes at lokke dem til netop paa Grund af deres fortvivlede Stilling, fordi de var udstødt af Arbejderklassen.

Vi har her i København — og det samme gælder for en Række af de større Provinsbyer — det Forhold, at der blandt de uorganiserede hersker et ligefremt Had til de fagorganiserede, et ligefremt Had, fordi man siger: de har svigtet os, de har forraadt vore Interesser, derfor kan vi ikke være solidariske med de fagorganiserede Arbejdere. Jeg har i min Praksis staaet overfor Masser af saadanne Tilfælde, og det kommunistiske Parti har blandt de uorganiserede maattet opbyde hele sin Kraft og Indflydelse for at forhindre disse organisationsfjendtlige Stemninger i at faa Overhaand, for at forhindre, at de uorganiserede blev Værktøj for fascistiske Grupper. Vi er i den Henseende blevet paa det kraftigste bekæmpet af den socialdemokratiske Presse, som ved adskillige Lejligheder har lefet for dem, der var Bærere af den organisationsfjendtlige Idé blandt de uorganiserede, som forsøgte at ophidse dem ikke mod Fagforeningernes Ledere, nej, men mod Fagforeningers Medlemmer, idet man ved enhver Lejlighed kom og sagde: Betingelsen for, at vi ikke optager nedlagt Ar-

bejde eller gaar under Tarifferne, er, at De først og fremmest giver os skriftlig Garanti for, at vi under en faglig Konflikt faar Understøttelse af Strejkekasserne. Men saadan er Forholdet. Saadan maa Mentaliteten efterhaanden blive hos Folk, der i den Grad bliver udstødt og ilde behandlet.

Derfor vil jeg sige, at de Følger, som Socialdemokratiets Lederes Handlinger kan faa paa dette Omraade, kan overskues, fordi vi har Erfaringerne fra Tyskland at bygge paa, og fordi vi ved, hvordan det konkret ser ud herhjemme. Vi har ved adskillige Kontrolsteder været ude for, at de forskellige nazistiske Partier har søgt at hverve Folk ved at betale dem kontant 10 Kr. ved Indtræden, 1 Kr. i Dagløn, gratis Uniformer; til Dels gratis Bispising til dem, der vilde indtræde i Stormtropperne eller Stormafdelingerne, eller hvad man nu kalder dem. Under de Omstændigheder maa man sige, at en Lovgivning, som prisgiver de uorganiserede, og en faglig Praksis, som forhindrer dem i at blive organiserede, selv om de gerne vilde, kan kun bidrage til, at den fascistiske Fare her i Danmark vokser, og kan kun bidrage til, at den umiddelbare Fare for Begivenheder af samme Art som dem i Tyskland bliver større herhjemme.

Derfor er en ordentlig Lovgivning i Arbejdsløshedsspørgsmaalet i Virkeligheden i hele Befolkningsflertallets Interesse. Den er ogsaa i Samfundets Interesse, hvis der overhovedet er noget, der hedder Samfundssynspunkter i det kapitalistiske Samfund. Den er maaske ikke i en ganske faatallig Kapitalistklasses Interesse, for der ser man kun paa Muligheden af altid at have den tilstrækkelige industrielle Reservearmé, der til enhver Tid er parat at optage eventuelt nødvendigt Arbejde uden at spørge efter Prisen. Men den er og maa være til Stede hos det store Befolkningsflertal, som ikke skal gaa denne faatallige Kapitalistklasses Ærinde, maa være til Stede hos alle, som er interesserede i at bekæmpe den fascistiske Udvikling, og maa være til Stede hos alle, der selv udfører almindeligt gavnligt Arbejde.

Den burde være til Stede ikke mindst hos Landbrugerne, og det er beskæmmende for danske Gaardmænd, at de ikke er i Stand til at huske bare et ganske kort Spand af Tid tilbage. Det er jo dog ikke saa forfærdelig længe siden, det er i hvert Fald noget, hvorom man lærer i Historiebøgerne i Skolen, at Bønderne var Herremændenes Trælle, og de Bønder, som altsaa for ikke saa forfærdelig længe siden slap fri for Træhesten og Hoveriarbejdet,